



ת"פ 49578/01/22 - מדינת ישראל נגד דאוד מסודה, האני עווידה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49578-01-22 מדינת ישראל נ' מסודה(עציר)
ואח' ת"פ 37213-07-21 מדינת ישראל נגד מסודה

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. דאוד מסודה
2. האני עווידה (אחר/נוסף)

גזר דין בעניין נאשם 1

1. בתיק מספר **49578-01-22** הורשע הנאשם על פי הודאתו, במסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן מיום 20.6.2022 בביצוע עבירות של הפרה הוראה חוקית, לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), גניבת רכב בצוותא חדא, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, נהיגה פוחזת של רכב בצוותא חדא, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, והפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, לפי סעיף 275א לחוק העונשין בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין.

2. על פי המתואר בחלקו הכללי של כתב האישום, על הנאשם היה לשהות במעצר בית חלקי בין השעות 16:00 ועד 08:00 בכל ימות השבוע, ויציאה במהלך שעות היום הותרה לו בליווי מפקח שאושר על ידי בית המשפט. (עמ"ת 71147-07-21 מחוזי ירושלים, כבוד השופט א. רובין)

3. באישום הראשון צוין, כי ביום 14.1.2022, בשעה 4:02 לערך הגיעו הנאשמים לחניון תת קרקעי ברח' אבו רביע 28 בירושלים, הניעו קטנוע השייך למר יעקב שנט (להלן: "**המתלונן**") מסוג סאן יאנג ל.ז. 55-051-89. הנאשמים נטלו מהקטנוע קסדה ואולר השייכים למתלונן, וגנבו את הקטנוע תוך שהם רוכבים עליו ביציאה מהחניון. בהמשך, הסתירו הנאשמים את הקטנוע בשכונת אל ראזם וישבו לביתם.

4. בשעה 23:16 לערך, רכבו על הקטנוע מכיוון כללי וואדי ג'וז אל ציר המוסכים, אז הבחינו בשוטרים הדולקים אחריהם. השוטרים כרזו לנאשמים במערכת הכריזה, הפעילו אורות כחולים, והורו להם לעצור.

5. הנאשמים לא נשמעו להוראות אלו, ביצעו פניית פרסה עם הקטנוע ורכבו עליו בצומת רוקפלר תוך חציית הצומת המרומזר במופע רמזור אדום ונהיגה נמהרת, אל דרך העופל שם החליקו עם הקטנוע, נטשו אותו בצד הדרך והחלו להימלט רגלית כאשר השוטרים בעקבותיהם. נאשם 1 השליך את הקסדה קפץ מטה מדרך העופל מחומה בגובה כ- 15 מטר והסתתר בחצר כנסיית גת שמנים, עד אשר אותר בחלוף כשעתיים בתום סריקות נרחבות, ואילו נאשם 2 נעצר בסמוך לקטנוע כאשר הוא מחזיק בכיס מעילו סכין.

עמוד 1



6. בהמשך, בתחנת המשטרה אמר הנאשם לנאשם 2 שהוא יודה בתיק במקומו וירחיק אותו מביצוע העבירות, וזאת בתנאי שמי מטעמו של נאשם 2 ישלם את דמי הערבות עבורו והסיף: "אתה בחוץ אני בפנים כמו שסיכמנו".
7. בתיק מספר **37213-07-21** הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן בעבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, והיזק לרכוש לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
8. על פי המתואר בכתב האישום, עובר לתאריך 10.6.2021, בשעה 4:30 פגש הנאשם במוצטפא סלימה (להלן: **"השותף"**) במטרה לגנוב אופנוע.
9. כמחצית השעה עובר למועד, נסעו הנאשם והשותף ברכב מסוג מזדה מ.ר. 27-035-71 ותרזו אחר אופנוע במטרה לגנובו.
10. בהגיעם לרחוב המחרות 1 בשכונת ארמון הנציב בירושלים הבחינו השניים באופנוע, קרבו אליו, כאשר נאשם 1 שובר את מנגנון הנעת האופנוע, ונוטל את האופנוע בהולכה בעוד שהשותף נוסע ברכב לפניו. בהמשך למתואר, הבחינו הנאשם והשותף בניידת משטרה, אז נטש הנאשם את האופנוע, נכנס בריצה לרכב, וביחד עם השותף נמלטו בנסיעה מהמקום. משהבחינו השוטרים בנאשם ובשותף נמלטים ברכב, כרזו וסימנו להם לעצור, אך השניים המשיכו בנסיעה פרועה והצליחו להימלט.

תסקיר שירות המבחן:

11. בעניינו של הנאשם 1 הוגש תסקיר במסגרת ת"פ 49578-01-22, אביא מתוכנו בתמצית:
12. הנאשם, כבן 20 שנים, רווק. לנאשם זוג הורים ואחד עשר אחים בטווח הגילאים 15-29. טרם מעצרו התגורר הנאשם בבית הוריו בשכונת סילוואן במזרח ירושלים ועבד במסגרייה. הנאשם מסר בשירות המבחן, כי בהיותו ילד סבל מאלימות מתמשכת קשה מצד אביו ואחיו הבכור אשר ריצו עונש מאסר במשך שלוש שנים על רקע אירוע אלימות כלפי אח אחר הגדול מהנאשם בשנתיים. הנאשם תיאר כיום מערכת יחסים תקינה בין הוריו ושלל גילויי אלימות ביחסים ביניהם. הנאשם נשר בגיל 13 ממסגרות הלימוד בהן שהה והתקשה להשתלב במסגרת תעסוקתית יציבה כלשהי.
13. הנאשם הודה בביצוען של העבירות בשירות המבחן ומסר כי ברקע לביצוען מצוקה כלכלית אותה חווה, בעקבותיה החליט לגנוב אופנועים בכדי למכרם ובדרך זו להרוויח כסף. שירות המבחן התייחס לרקע המורכב בו צמח הנאשם, ולהתרשמותו כי הנאשם מתקשה להבין את חומרת מעשיו, נוטה לטשטוש הבעייתיות בהתנהלותו, ופועל באופן אימפולסיבי, תוך קושי בבחינת הסיכונים הקיימים בבחירותיו, הבנת השלכות מעשיו והמחירים אותם עלול לשלם בגין התנהלותו. אלו מהווים להערכתם גורמי סיכון להישנות העבירה. מנגד צוין, כי המדובר בנאשם צעיר נעדר רישום פלילי, המבטא שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי.
14. שירות המבחן אינו ממליץ על חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה אשר עשויה להפחית את הסיכון להישנות העבירה, אלא שיוטל על הנאשם עונש מאסר לצד ענישה צופה פני עתיד.

תמצית טיעוני הצדדים:



15. במסגרת טיעוניה לעונש ציינה המאשימה, כי הנאשם הינו יליד 2003 נעדר רישום פלילי. המאשימה הפנתה לנסיבות האירוע וחומרתו כעולה מכתב האישום, וכן לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. בהתייחס לתסקיר צוין, כי המדובר בנאשם בעל נסיבות חיים מורכבות, ואולם מגיל צעיר הנאשם מבטא קושי בקבלת מרות ומגלה קשיים בהשתלבות יציבה במסגרות השונות, ועל כן שרות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו, וממליץ על הטלת עונש מאסר.

16. ביחס לתיק המקור, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם החל מ-15 חודשים ועד ל-30 חודשים לצד ענישה נלווית, וביחס לתיק שצורף מתחם של כ-10 חודשי מאסר. את עונשו של הנאשם ביקשה לקבוע בחלקו התחתון, כך שיוטל עליו עונש מאסר למשך 25 חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים לרבות פיצוי ופסילה בפועל, ופסילה על תנאי.

17. הסנגור התייחס תחילה לרקע המשפחתי הקשה בו צמח הנאשם. משפחה ברוכת ילדים אשר מצויה במצב כלכלי קשה, כאשר הנאשם היה קורבן לאלימות בה, נשר מלימודיו בגיל 13, הוצא לפנימיות ובהמשך שוטט ברחובות בחוסר מעש. הסנגור הוסיף, כי על אף זאת, הנאשם נמנע מביצוע עבירות עד עתה. צוין, כי את העבירות בתיק המקור ביצע הנאשם בהיותו כבן 18 ומספר חודשים, ובתיק שצורף עת היה כבן 19. צוין, כי אף שבית המשפט הורה על שחרורו מהמעצר בתנאים שאינם מכבידים, היו קושי לא מבוטל מצד משפחתו לעמוד אף בתנאים אלו, והנאשם נותר במעצר כחודש ימים עד שחרורו. הוסף, כי שהייתו במעצר בית ללא ליווי או תמיכה של גורם מקצועי, הובילה את הנאשם להפרת התנאים וביצוע עבירות נוספות. עוד נטען, כי במסגרת התיק שצורף, הסכימה ההגנה להורות על מעצרו של הנאשם עד לתם ההליך המשפטי, עקב מצבו המשפחתי, זאת על אף ששותפו שוחרר למרות קיומו של רישום פלילי ומאסר על תנאי להפעלה בעניינו. הסנגור ציין, כי אף במסגרת המעצר, הנאשם אינו זוכה לביקורים ממשפחתו, ואף לא מופקד עבורו כסף לקנייה בקנטינה. הסנגור ביקש לקחת בחשבון את הודאתו, גילו הצעיר של הנאשם, החיסכון בזמן השיפוטי, ופסיקת בתי המשפט בכל הנוגע לבגירים-קטינים, ולהסתפק בימי מעצרו.

18. הנאשם בסיום הביע חרטה על המעשים.

מתחם העונש ההולם:

19. במקרה דנן, יש לקבוע שני מתחמים נפרדים בגין כל אחד מהאירועים. המדובר באירועים נפרדים שבוצעו במועדים שונים כלפי מתלוננים שונים.

20. הנאשם פגע במעשיו בערכים המוגנים של זכות האדם לשמירה על רכשו. בנוסף גרם הנאשם לפגיעה כלכלית קשה הן לבעל הרכב והן לציבור בכללותו נוכח הגדלת פרמיות הביטוח. אין להתעלם גם מעוגמת הנפש הרבה הנגרמת לקורבן העבירה שרכבו נגנב. בע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל** (15.5.06) קבע כב' השופט רובינשטיין (בתוארו אז) שתופעת גניבות הרכב הפכה למכת מדינה והיא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. בנוסף פגע הנאשם בערכים הנוגעים בכיבוד שלטון החוק, החלטות שיפוטיות וביטחון משתמשי הדרך.



21. ברע"פ 1052/17 **מחמד ג'ברין נ' מדינת ישראל** (12.03.17) התקבל ערעור בעניינו של נאשם צעיר ללא רישיון, נעדר רישום פלילי, אשר הורשע בגניבת רכב ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש שנגזר נוטה לקולא יתר על המידה, וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. בקשת ערעור שהוגשה לביהמ"ש העליון נדחתה.
22. בע"פ 2333/13 **סאלם נ' מדינת ישראל** (3.8.14), ביחס לשני מקרי גניבת רכב וסיוע, נקבע שמתחם הענישה ביחס לכל אישום הינו החל מ- 8 חודשים ועד 24 חודשי מאסר.
23. בעפ"ג (י-ם) 17725-07-16 **פאדי שוויקי נ' מדינת ישראל** (11.05.17) נדחה ערעור על גזר דינם של שני אחים שגנבו אופנוע ומכרו אותו. על האחד נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל ועל השני 6 חודשי מאסר בפועל.
24. בעפ"ג (ת"א-יפו) 42501-03-14 **מדינת ישראל נ' נתשה** (30.6.14) (לא פורסם) נקבע שמתחם הענישה הראוי בגין גניבת רכב שנעשתה לאחר תכנון מוקדם נע בין 12-24 חודשי מאסר.
25. בת"פ 37451-05-11 **מדינת ישראל נ' זגיר** (10.4.16) נקבע ביחס לנאשם בעל רישום פלילי עשיר ומאסרים מותנים, אשר גנב רכב מחניון באמצעות שימוש ברכב נוסף, כי העונש בגין העבירה נע בטווח שבין 8 חודשים ועד 27 חודשים, כאשר עונשו של הנאשם הועמד על 18 חודשי מאסר, והפעלת מאסרים מותנים. סה"כ על הנאשם 24 חודשי מאסר.
26. בעפ"ג (ת"א-יפו) 37710-05-16 **מדינת ישראל נ' תיסיר אזגילה** (14.09.16), נקבע שמתחם הענישה בגין אירוע בודד של גניבת רכב יחד עם אחר נע בין 18-8 חודשי מאסר.
27. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם ביצע את העבירות בשני המקרים יחד עם מעורב נוסף, כאשר למעשים נלווה תכנון.
28. חומרת העבירות אותן ביצע הנאשם בתיק המקור באה לידי ביטוי בכך שהן נעשו תוך כדי הפרה של החלטת שיפוטית. בנוסף, יש לקחת בחשבון את העובדה, כי נוסף לעבירת הגניבה, ביצע הנאשם עבירות תנועה חמורות בניסיון להימלט מהשוטרים שדלקו אחריו בניסיון לעצור אותו.
29. בשים לב לפסיקה שפורטה לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם ביחס לכל אחד מהאירועים הינו החל ממאסר למשך 8 חודשים ועד ל-24 חודשים, לצד ענישה נלווית.
- קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה:**
30. במסגרת זו הבאתי בחשבון את הנתונים הבאים: הנאשם ביצע את העבירה בתיק המקור בהיותו כבן 18 ומספר חודשים, ובתיק הנוסף בהיותו בן 19. הנאשם נעדר עבר פלילי. בהתאם, יש ליתן משקל משמעותי להיותו של הנאשם "בגיר צעיר", וכן השפעת מאסר ראשון על הנאשם נוכח גילו הצעיר. נתונים אלו מצדיקים לטעמי להקל בעונשו של הנאשם.
31. במסגרת שיקולי הבאתי בחשבון את הרקע המורכב בו צמח הנאשם. תסקיר שרות המבחן מעלה תמונה מורכבת בעניינו של הנאשם. אלימות שהופנתה כלפיו, וכן מצוקה כלכלית משמעותית לאורך השנים. הנאשם נשר ממערכת



החינוך לאחר 6 שנים בלבד, והוא למד קרוא וכתוב רק בתקופה האחרונה. בהיותו כבן 14, ולאחר שאביו ואחיו נשפטו למאסר בגין עבירות אלימות שביצעו כלפיו אח נוסף, הועברו הוא ואחיו למסגרת פנימייה. הנאשם עזב מסגרת זו בגיל 17 והעביר את ימיו בשוטטות.

32. הנאשם נטל אחריות על מעשיו גם בשרות המבחן, ולהתרשמות גורמי המקצוע הוא מבטא שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי.

א. נוכח טעמים אלו, ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתיתו של כל מתחם, ולחפוף בין המתחמים, כפי שיפורט להלן:

ב. מאסר למשך 13 חודשים בניכוי ימי המעצר. (11.7.2021 ועד ליום 10.8.2021 ומיום 15.1.2022 ואילך).

ג. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירות בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין.

ד. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירות בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין, 275 לחוק העונשין, או 338 לחוק העונשין.

ה. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון למשך 5 חודשים אשר תימנה מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר. הנאשם פטור מהפקדה.

ו. הנאשם יפצה את המתלוננים בכל אחד מהתיקים בסך של 750 ₪ כל אחד. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.1.2023.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לידי שרות המבחן.

ניתן היום, ט' חשוון תשפ"ג, 03 נובמבר 2022, במעמד הנוכחים.